

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	7
Ο Μητροπολίτης Ιννοκέντιος	9
Είσαγωγή	13
i. Τί ζητάει η καρδιά μας	13
ii. Ό,τι αποκτάμε, μας κάνει να πλήττουμε	14
iii. Πηγή ζωής και χαράς είναι ο Χριστός	15
iv. Το βιβλίο αυτό είναι πολύ μικρό και πολύ φτωχό	17

ΜΕΡΟΣ Α΄

Τί δώρα μας έδωσε ο Χριστός με τον θάνατό Του	19
i. Τί αγαθά είχε ο Αδάμ στον Παράδεισο	19
ii. Η αμαρτία και τα επακόλουθά της	21
iii. Ο Ιησούς Χριστός ήρθε να μας σώσει	23
iv. Τι ζητά από εμάς ο Χριστός	26

ΜΕΡΟΣ Β΄

Πώς έζησε στη γη ο Χριστός και τί έπαθε για μας	29
i. Ο Χριστός τήρησε τις εντολές του Θεού σε τέλειο βαθμό	29

ii. Ο Χριστός αγάπησε τον Θεό σε τέλειο βαθμό	.3 0
iii. Ο Χριστός αγάπησε τους ανθρώπους σε τέλειο βαθμό	.3 2
iv. Από ποιους υπόφερε πιο πολύ ο Χριστός;	.3 4
v. Για ποιους υπόφερε ο Ιησούς Χριστός	.3 5
vi. Πόσο υπόφερε ο Χριστός	.3 7
vii. Πάθη σωματικά, εν μέσω δύο ληστών	.3 8
viii. Έπαθε για μας	.3 9

ΜΕΡΟΣ Γ΄

Ποιος είναι ο δρόμος που οδηγεί στη Βασιλεία

των Ουρανών	.4 1
i. Πρέπει να θέλουμε	.4 1
ii. Πρέπει να ξέρουμε	.4 2
iii. Ερευνάτε τας Γραφάς	.4 3
iv. Τί πρέπει να θέλουμε	.4 6
A. «Άπαρνησάσθω έαυτόν»	.4 6
B. «Καί άράτω τόν Σταυρόν αύτοϋ»	.4 7
i. Ο εξωτερικός σταυρός	.4 7
ii. Ο εσωτερικός σταυρός	.4 9
iii. Ο εσωτερικός σταυρός είναι πιο βαρύς	.5 2
iv. Πώς βαστάζουμε τον εσωτερικό σταυρό μας	.5 5
v. Η παράκληση του Αγίου Πνεύματος	.5 8
Γ. «Καί άκολουθείτω μοι»	.5 9
i. Τί σημαίνει ακολουθώ τον Χριστό	.6 0
ii. Η οδός είναι στενή και τεθλιμένη	.6 4
iii. Γιατί είναι στενή και τεθλιμένη	.6 5

IV. Γιατί δεν επιτρέπεται να αλλάζουμε δρόμο; .6	8
V. Έχετε ελπίδα στον Χριστό και στην βοήθειά Του	72

ΜΕΡΟΣ Δ΄

Πώς μας βοηθάει ο Χριστός να βαδίσουμε τον δρόμο αυτό	75
A. Μας δίνει το Άγιο Πνεύμα	75
B. Τί μας δίνει το Άγιο Πνεύμα	75
I. Πίστη και φωτισμό	76
II. Αληθινή αγάπη	76
III. Δύναμη	77
IV. Σοφία	77
V. Χαρά και ειρήνη	78
VI. Ταπείνωση	79
VII. Την αληθινή προσευχή	81
Γ. Το Άγιο Πνεύμα είναι δώρο του Θεού	82
Δ. Σε ποιους δίνει ο Χριστός το Πνεύμα	83

ΜΕΡΟΣ Ε΄

Τί πρέπει να κάνουμε εμείς για να έχουμε την βοήθεια του Θεού	85
A. Χρειάζεται κάθαρση	85
B. Αγώνας και κάθαρση	86
i. Με την καθαρότητα	86
ii. Με την ταπείνωση	87
iii. Με την προσευχή	90

iv. Με την νηστεία και την ελεημοσύνη . . .	96
v. Με την μελέτη των Γραφών	100
vi. Με την Θεία Κοινωνία	102
Γ. Ο αγώνας απαιτεί καρτερία και επιμονή .	104

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄

Ο Δρόμος είναι ένας	107
i. Η οδός είναι μία και μοναδική	107
ii. Η οδός είναι δύσκολη και κοπιαστική	108
iii. Γιατί δεν ακολουθούμε την Βασιλεία του Θεού	110
iv. Λυπηθείτε την ψυχή σας	111
v. Τελευταίες υποδείξεις	113
Επίλογος	
Αυτά είχα να σας πω	119
Περιεχόμενα	121

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το βιβλίο αυτό δεν απευθύνεται ούτε στους λογίους, ούτε στους στοχαστές. Δεν κάνει για ανθρώπους που θαυμάζουν την σοφία του κόσμου τούτου.

Είναι γραμμένο απλά. Πολύ απλά. Για να είναι κατανοητό σε όλους. Στόχο του έχει να κηρύξει Ιησούν Χριστόν Εσταυρωμένον. Όχι με τα μεγαλόστομα λόγια και επιχειρήματα της ανθρώπινης σοφίας, αλλά εν αποδείξει Πνεύματος.

Απευθύνεται στους φτωχούς του Ιησού. Και οι φτωχοί του Ιησού το αγκάλιασαν. Από το 1868 μέχρι το 1917 (δηλ. σε 50 χρόνια) εσημείωσε 47 εκδόσεις στην Ρωσσία.

Μη φανταστεί όμως κανείς, πως πρόκειται για βιβλίο απλοϊκό. Άλλο απλότητα. Άλλο απλοϊκότητα. Γιατί είναι γεμάτο από την αληθινή σοφία. Και εκθέτει με άριστο τρόπο την διδασκαλία της Εκκλησίας.

Στην χώρα μας έχει και πιο παλιά κυκλοφορήσει. Το παρουσιάζουμε σε νέα μετάφραση, που αξιοποιεί όλο το πνευματικό πλούτο του πρωτοτύπου.

Για την δόξα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Για να δώσει χαρά και αγαλλίαση στα τέκνα του Ιησού Χριστού.

Πρέβεζα, 29 Αυγούστου 1988

† Ο Νικοπόλεως ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ INNOKENTIOS

1. Ο μητροπολίτης Μόσχας Ιννοκέντιος είναι ένας από τους διαπρεπέστερους ιεράρχες της Εκκλησίας της Ρωσσίας, που έδρασε κυρίως σαν ιεραπόστολος.

Ο μητροπολίτης Ιννοκέντιος (κατά κόσμον Ιβάν Παπα-Βενιαμίνωφ) γεννήθηκε το 1797 στο Αντσίνσκοε της επαρχίας του Ιρκούτσκ. Παρ' ότι έχασε μικρός τον πατέρα του, έκαμε λαμπρές σπουδές. Διεκρίθη για την επιμέλεια, φιλομάθεια και ευρυμάθειά του. Λόγω των επιδόσεών του όλοι ανέμεναν ότι θα ακολουθούσε το στάδιο της ακαδημαϊκής καριέρας. Μα ο νεαρός Ιβάν προτίμησε να γίνει κληρικός. Νυμφεύθηκε και χειροτονήθηκε.

2. Το 1823 του πρότειναν να πάει στην Αλάσκα και συγκεκριμένα στις Αλεούτιες νήσους. Ο νεαρός κληρικός απάντησε αποφασιστικά: Θα πάω! Και δεν υπελόγισε ούτε κόπους· ούτε δυσκολίες· ούτε κινδύνους· ούτε στερήσεις.

Ο φιλόψυχος Σωτήρας μας ευλόγησε την πορεία του. Ο Ιννοκέντιος είχε τόση επιτυχία στο έργο του, ώστε έμεινε στην ιστορία ως ο ιεραπόστολος της Αλάσκας.

Ο Ιννοκέντιος ήταν γνήσιος ιεραπόστολος. Είχε απέραντη καλωσύνη και γλυκύτητα στο χαρακτήρα

του. Και όλους τους ανθρώπους τους έβλεπε σαν αγγέλους.

Εκεί στις Αλεούτιες νήσους και για τους Αλεουτίους έγραψε ετούτο το βιβλίο σε γλώσσα πολύ απλή. Όταν το μετέφρασε στα Ρωσικά το εμπλούτισε και είχε πολλή επιτυχία, ξεπέρασε τις 47 εκδόσεις!

3. Το 1840 έχασε την σύζυγό του. Μετά από αυτό εκάρη μοναχός. Και στη συνέχεια χειροτονήθη αρχιεπίσκοπος Αλάσκας από τον μητροπολίτη Μόσχας Φιλάρετο Δρόσδωφ.

Για τους «αγρίους» της Αλάσκας ο Ιννοκέντιος είπε κάποτε:

«Όσο περισσότερο γνωρίζω τους «αγρίους», τόσο πιο πολύ τους αγαπώ. Και τόσο πιο πολύ βεβαιώνομαι, ότι εμείς οι τάχα «φωτισμένοι» έχουμε φύγει μακριά από τον δρόμο προς την τελειότητα. Ο εγωϊσμός μας δεν μάς αφήνει να το καταλάβουμε, ότι οι «άγριοι» είναι από ηθικής πλευράς πολύ καλύτεροι από πολλούς από εμάς τους «φωτισμένους». Ένας «άγριος» μού έλεγε κάποτε: «Προσεύχομαι συνεχώς. Γιατί ξέρω ότι όλα είναι δώρα του Θεού. Σκότωσα ένα σπουργίτι; Ο Θεός μου το έδωσε. Δεν μπόρεσα να το σκοτώσω; Ο Θεός δεν με άφησε γιατί δεν είμαι άξιος. Και συνεπώς πρέπει να Τον αγαπώ πιο πολύ. Και να προσεύχομαι πιο πολύ. Τα λόγια αυτά έβγαιναν από στόμα ανθρωπων, που οι δικοί μας σοφοί δεν τους παραδέχονται!

Για όλες τους τις αρετές τους αγαπούσα. Μα πιο πολύ για τη δίψα τους για το λόγο του Θεού!...Και αυτοί με αγαπούσαν πολύ. Για ένα και μόνο λόγο: Επειδή τους edίδαξα τόν λόγο του Θεού».

4. Το 1868 ο αρχιεπίσκοπος Ιννοκέντιος εζήτησε να παραιτηθεί και να αποσυρθεί σε μοναστήρι να ζήσει μοναχικά: με νηστεία και προσευχή. Μα ακριβώς τότε εκοιμήθη ο μητροπολίτης Φιλάρετος Δρόσδωφ και ο Ιννοκέντιος εξελέγη μητροπολίτης Μόσχας σε ηλικία 72 ετών.

Σαν μητροπολίτης Μόσχας έστρεψε την προσοχή του να εξυψώσει την θέση του έγγαμου κλήρου και να ενισχύσει την εσωτερική ιεραποστολή.

Εργαζόταν άοκνα και ακατάπαυστα. «Οι δουλειές, έλεγε, δεν με αφήνουν να σκεφθώ, πόσο άρρωστος είμαι και πόσο πονώ».

Εκοιμήθη το Μεγάλο Σάββατο του έτους 1879 σε ηλικία 83 ετών, αφού γύρισε από την Εκκλησία, όπου παρακολούθησε την Θεία Λειτουργία και κοινωνήσε.

Την 6 Οκτωβρίου 1977 η Σύνοδος του Πατριαρχείου Μόσχας ανεκήρυξε τον μητροπολίτη Ιννοκέντιο άγιο.

Αιωνία η μνήμη Σου, άγιε Ιεράρχα.

*Πρέσβευε υπέρ τών ιερέων τής Έκκλησίας μας
καί όλου του λαού της.*

† Ο Ν. Μ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Τι ζητάει η καρδιά μας

α. Ο Θεός δεν έπλασε τον άνθρωπο, για να ζει μόνο εδώ, στη γη. Τον έπλασε, για να ζει με τον Θεό· και εν τω Θεώ. Και να ζει όχι για εκατό ή χίλια χρόνια, αλλά να ζει αιώνια.

Ο κάθε άνθρωπος, που έλαβε ζωή, επιθυμεί και θέλει ευτυχία και χαρά. Επιθυμεί το κάθε καλό. Αναζητεί την ευτυχία και την μακαριότητα. Αυτό δεν είναι αμαρτία. Δεν είναι ελάττωμά μας. Είναι για τον άνθρωπο μια εγγενής απαίτηση της φύσης του.

β. Μα στον κόσμο αυτό τίποτε, εκτός από τον Θεό, δεν μπορεί να του γεμίσει την καρδιά και να ικανοποιήσει απόλυτα τους πόθους του. Και όπως δεν είναι δυνατό να σβήσει κάποιος μια πυρκαϊά με φρύγανα και με λάδι (μόνο με νερό σβήνει!), έτσι και δεν θα μπορέσει ποτέ ο άνθρωπος να χορτάσει τους πόθους της καρδιάς του με τα αγαθά του κόσμου τούτου. Γιατί μόνο η χάρη του Θεού είναι ικανή να σβήσει την δίψα της ψυχής μας.

ii. Ό,τι αποκτάμε, μας κάνει και πλήττουμε

α. Κάθε πράγμα, που μας αρέσει, μας αρέσει μέχρι που να το αποκτήσουμε! Και όταν το αποκτήσουμε, μας κάνει και πλήττουμε! Καλό και ελκυστικό μας φαίνεται μόνο αυτό που δεν το έχουμε! Και κάθε τι που το αποκτήσαμε, έστω και αν είναι το πιο όμορφο στον κόσμο, μας φαίνεται λίγο! Και καμμιιά φορά δεν μας απασχολεί καθόλου! Και το καταφρονούμε εντελώς.

β. Το πιο καλό παράδειγμα γι' αυτό μας το δίνει ο βασιλιάς Σολομών.

Ήταν, όπως ξέρετε, τόσο πλούσιος, ώστε όλα του τα πράγματα στο παλάτι του ήταν ολόχρυσα! Ήταν τόσο σοφός, ώστε έρχονταν άλλοι βασιλιάδες να τον ακούσουν. Ήταν τόσο ισχυρός, ώστε ακόμη και οι εχθροί του τον έτρεμαν. Αυτός λοιπόν, όντας τόσο σοφός, και πιο δυνατός από όλους τους συγχρόνους του, είχε την δυνατότητα να ικανοποιεί την κάθε του επιθυμία, να κάνει το κάθε του κέφι! Δεν υπήρχε γι' αυτόν πράγμα, που να το επιθυμούσε και να μη το είχε· ή να μην είχε τον τρόπο να το αποκτήσει!

Παρ' όλα αυτά όμως, και αυτός δεν μπορούσε να την χορτάσει την καρδιά του! Οι επιθυμίες του τον βασάνιζαν. Τον τυραννούσαν πιο πολύ από ό,τι τους μικρούς ανθρώπους! Και τελικά, αφού προσπάθησε μάταια να χορτάσει από αυτά που είχε, απογοητευμένος

έγραψε: «Ματαιότης ματαιοτήτων· τα πάντα ματαιότης». Τίποτε δεν χορταίνει τους πόθους μας!

γ. Και πράγματι. Δεν υπάρχουν στον κόσμο αυτό πράγματα, που να μπορέσουν να ικανοποιήσουν τέλεια τους πόθους μας. Ακόμα και να κάνει ο άνθρωπος κτήμα του ολόκληρο τον κόσμο, και να μπορέσει να τον απολαύσει ολόκληρο, όλον μαζί, μέσα σε ένα λεπτό, και πάλι δεν θα χορτάσει η καρδιά του. Γιατί η καρδιά του ανθρώπου μπορεί να ικανοποιηθεί και να χορτάσει μόνο με την αγάπη του Θεού. Και γι' αυτό μόνο ο Θεός μπορεί να γεμίσει την καρδιά και την ψυχή του και να σβήσει την δίψα του.

Λοιπόν, αδελφοί:

Θέλετε να ζήσετε με τον Θεό στην βασιλεία Του; Γίνετε χριστιανοί.

Θέλετε χαρά και ευτυχία; Ζητήστε την στο Θεό.

Θέλετε να αισθανθεί απόλυτη ικανοποίηση η ψυχή σας; Επιστρέψτε στον Θεό, από τον οποίο απομακρυνθήκατε με τις αμαρτίες σας!

iii. Πηγή ζωής και χαράς είναι ο Χριστός

α. Μα να το ξέρετε, κανείς δε μπορεί μόνος του, χωρίς τον Ιησούν Χριστόν, να γυρίσει, και να πάει κοντά στον Θεό. Γιατί οι αμαρτίες μας σαν τοίχος ψηλός, δεν μας αφήνουν να πάμε κοντά Του. Και αν ο Ιησούς Χριστός δεν κατέβαινε από ευσπλαγχνία και

δεν έπαιρνε σάρκα ανθρώπινη, και δεν γκρέμιζε με τον θάνατό του αυτόν τον μεσότοιχο, που μας χωρίζει από τον Θεό, όλοι μας θα είχαμε μια για πάντα χαθεί. Ούτε ένας δεν θα μπορούσε να πάει κοντά στο Θεό και να ζήσει μαζί Του. Γιατί όλοι μας είμαστε αμαρτωλοί. Εν αμαρτίαις συλλαμβανόμεσθε στην κοιλιά της μητέρας μας. Και νήπια ακόμη, σε ηλικία που ακόμη δεν ξέρομε και δεν έχομε κάμει τίποτε στην ζωή αυτή, η αμαρτία είναι μέσα μας σαν σπόρος.

β. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας μας· ο Λυτρωτής μας· ο Ελευθερωτής μας· ο Ευεργέτης μας. Και ο κάθε άνθρωπος, άμα το θελήσει, μπορεί να γυρίσει στο Θεό και να μπει στην Ουράνια Βασιλεία Του.

Ο δρόμος για την βασιλεία των Ουρανών είναι ένας: ο δρόμος, που εβάδισε ο Χριστός, όταν ζούσε στην γη. Άλλος δρόμος ούτε υπάρχει, ούτε υπήρξε, ούτε θα υπάρξει ποτέ. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είπε: Εγώ είμαι η οδός. Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, πρέπει να απαρνιέται τον εαυτό του και να βαστάζει τον σταυρό του. Γιατί μόνο τότε με ακολουθεί.

Γι' αυτό λοιπόν, για κάθε χριστιανό, για κάθε άνθρωπο, είναι απαραίτητο να ξέρει: ποιος είναι ο δρόμος· πώς θα τον βρει· και πώς θα τον βαδίσει.

Επάνω στο θέμα αυτό θα στρέψωμε την προσοχή μας.

iv. Το βιβλίο αυτό είναι πολύ μικρό και πολύ φτωχό

α. Το ξέρω, πως δεν θα μπορέσω ποτέ να σας δείξω τον δρόμο αυτό με τόση σαφήνεια, όση πρέπει. Μα έχοντας την ελπίδα στον Χριστό, που ξέρει και την μούχλα μέσο θεραπείας και ίασης, θα προσπαθήσω με όση δύναμη διαθέτω να το κάμω.

Το ξέρω, πως σ' όποιου τα χέρια πέσει το βιβλιαράκι μου αυτό και αποφασίσει να το διαβάσει, δεν θα βρει σ' αυτό παρά ένα ισχνό, αδύναμο και ανιαρό οδοδείκτη, δηλ. μια ταμπέλα που δείχνει τον δρόμο για την βασιλεία των ουρανών.

Μα όποιος το βιβλίο αυτό το διαβάσει με ταπείνωση και με προσευχή προς τον Ιησούν Χριστόν, Αυτός σαν Παντοδύναμος, θα μπορέσει με τα λόγια μου αυτά να φωτίσει και να ζεστάνει την καρδιά του!

β. Διαιρώ το θέμα ως εξής:

A. Τι δώρα μας έδωσε ο Χριστός με τον θάνατό του.

B. Πώς έζησε ο Χριστός στην γη και τι έπαθε για μας.

Γ. Ποιος είναι ο δρόμος που οδηγεί στην Βασιλεία των Ουρανών.

Δ. Πώς μας βοηθεί ο Χριστός να βαδίσουμε τον δρόμο αυτό.

Ε. Τι πρέπει να κάνουμε εμείς για να έχουμε την βοήθειά Του.

* * *

Κύριε Ιησού Χριστέ,

Σε παρακαλώ και Σε ικετεύω:

Εισάκουσέ με τον ανάξιο δούλο Σου. Φώτισε τον νου μου. Δος μου, να μπορέσω να εκθέσω σωστά και κατανοητά τον δρόμο προς την Βασιλεία της Δόξης Σου, που από ευσπλαχνία μας εχάρισες.

Και σε εκείνους, που διαβάζουν ή ακούνε αυτό το βιβλίο μου, δώσε:

Να γεμίσει η ψυχή τους με την αγάπη Σου.

Να φωτισθεί ο νους τους με την γνώση Σου.

Και να στερεωθεί η καρδιά τους με την δύναμη Σου.

Ζέστανε, Κύριε την ψυχή μας με το Πνεύμα Σου.

Και αξιώσέ μας να βαδίζουμε με χαρά και προθυμία και ζήλο την οδό, που μας δείχνεις.